

Седемте златни правила

1. **Говорете бавно с чести паузи.** Изчаквайте няколко секунди след като детето приключи да говори преди Вие да започнете. Демонстрирайте **спокойна реч**, ще има много по-голям ефект от критикуване или съвети от типа „опитай по-бавно“.
2. Задавайте **по-малко въпроси** към детето. Вместо това коментирайте това което каже.
3. **Използвайте „езикът на тялото“** за да покажете на детето, че го слушате.
4. **Отделяйте всеки ден по няколко минути, през които цялото Ви внимание ще бъде концентрирано върху детето.** Това време е чудесен начин да поставите основа на взаимно доверие.
5. Определете **ред на говорене.** Заекващите деца говорят много по-лесно когато имат по няколко паузи.
6. Насочете вниманието си към начина на взаимодействие с детето. **Концентрирайте се върху моментите на изслушване.** Така ще дадете достатъчно време за изказване.
7. **Най-важно от всичко е да приемете детето си такова каквото е.** Най-голямата сила е да го подкрепяте **независимо от това дали заеква или не.**

Информация:
THE STUTTERING
FOUNDATION

Какво да
правим,

!

когато се
съмняваме,

че детето
НИ

Заеква?

Какво представлява заекването?

Ако детето ви има затруднения като говори и/или склонност да повтаря отделни срички, думи, фрази е възможно да проявява първи признаци на заекване или да преминава през нормалния период за всички деца при овладяване на езика. Тази брошура ще ви помогне да различите заекването от типичното езиково развитие.

Типично езиково развитие:

1. **Деца в норма повтарят сричките веднъж или два пъти** та-та-така. Възможно е появата на възклицания като „ъъ“, „хъм“, „аа“.
2. Тези колебания се случват във възрастта между **1– 1,5 год. и 5** като обикновено идват и си отиват за седмица. Това е показател, че детето експериментира с нови начини за употреба на езика.

Начални форми на заекване:

1. Деца са склонни да повтарят сричките **повече от два пъти** та-та-та така. Напрежението и вътрешната борба може да бъдат лесно забележими

чрез спазми появяващи се най-често на мускулите около устата.

2. **Височината на гласът може да се повиши** с повторенията и детето да изпита „блокаж“.
3. **Етапите на заекване са доста по-чести от липсата им.**

Митове за заекването:

Мит 1: Хората, които заекват не са умни.

Реалност: Няма връзка между заекване и интелект.

Мит 2: Нервността причинява заекване.

Реалност: Нервността не е причина за заекване. Заекващите хора изпитват страх, тревожност, срам, нервност. Те имат същия спектър от личностни черти като не заекващите.

Мит 3: Заекването може да бъде „прихванато“ по подражание.

Реалност: Заекването не може да бъде „прихванато“ по този начин. Точните причини все още не са установени. Според последните изследвания показват, че роля играят: генетиката, невро-мускулното развитие, семейството и социалната среда.

Мит 4: Ще помогнем на заекващия със съвети от типа: „поеми дълбоко дъх“, „помисли преди да кажеш каквото искаш“.

Реалност: Този тип съвети ще накарат заекващия да се притесни и заекването да се влоши още повече. Полезни биха били активното изслушване и моделирането на бавна и ясна реч.

Мит 5: Стресът причинява заекване.

Реалност: Както беше споменато по-горе причина за заекването са низ от множество фактори, но макар да не причинява заекване, стресът може да го влоши.

